

DEBATT

Förkunnelse om synd borde vara det mest självklara i kyrkan

BIBELN OCH RELATIONER: SYND. Kyrkan i dag behöver hitta nya sätt att frimodigt predika omvändelse från synden, men då måste vi också liksom de bibliska texterna alltid landa vid korset, skriver Henrik Åström.

Talet om synd har ofta förknippats med felaktiga handlingar, men synden behöver förstås bredare än så. I Bibeln handlar synd om att missa målet utifrån Guds avsikt med livet och med skapelsen, skriver Henrik Åström. (Foto: Lucas Cranach den äldre)
Av [Henrik Åström](#), pastor/föreståndare Pingstkyrkan i Lund. Teologie master i praktisk teologi

Publicerad: 25 oktober 2024 **Senast uppdaterad:** 25 oktober 2024

I våras blev jag ombedd att hålla ett kortare bibelstudium om synden på pingströrelsens sommarkonferens Nyhemsveckan. Jag blev glad över frågan och tackade ja. Men när jag sedan berättade för andra om det aktuella temat märkte jag att det för mig personligen tog emot lite, vilket förstärktes av den reaktion jag fick från både vänner och kollegor.

Någon uttryckte: ”Typiskt att vi alltid ska fastna i synden, det hade varit bättre att tala om nåden eller om Jesus.”

Sommarens erfarenhet fick mig att reflektera över mina egna upplevelser och andras reaktioner på att ett bibelstudium på en kristen konferens skulle handla om synd. Varför var känslan så genomgående negativ, och vad innebär det om kyrkan alltmer skulle tona ner talet om synd och dess påtagliga verklighet?

Vad är synd?

Talet om synd har ofta förknippats med felaktiga handlingar, men synden behöver förstås bredare än så. I Bibeln handlar synd om att missa målet utifrån Guds avsikt med livet och med skapelsen. Synd innebär därmed att människan misslyckas med att vara det som Gud vill att hon ska vara och att leva det liv som hon är skapad till att leva. Synden leder till brustna relationer med både Gud, skapelsen och med människor, och detta är något som människan inför Gud hålls ansvarig för (1 Mos 3:23–24, 1 Mos 4, Rom 8:19–22).

I Bibeln beskrivs synden också som en makt som hela mänskligheten nu är slav under, och det är denna makt som får oss att leva gudsfrånvänt och handla felaktigt. Därför hjälper det inte att Gud ger människan ett antal goda bud att följa eftersom vi som slavar under syndens makt är oförmögna att helt följa Guds bud och gå den goda vägen.

Det är därmed synden som makt som är roten till mänsklighetens problem och som gör att vi inte förmår att göra rätt och behaga Gud (Rom 7:14–24). Syndens makt behöver brytas, och det är detta som evangeliet handlar om (Rom 8).

En kyrka som till synes tenderar att uppfatta talet om synden som en större utmaning än själva synden i sig har allvarliga utmaningar.

— Henrik Åström

De goda nyheterna

I Bibeln ser vi att förkunnelsen av de goda nyheterna om frälsning på ett tydligt sätt är sammankopplad med människans fallna och syndiga tillstånd. Ängelns budskap till Maria, Jesu mor, är att hon ska föda en son som ska frälsa människan från hennes synder. När Johannes döparen ser Jesus säger han: ”Se Guds Lamm som tar bort världens synd” (Joh 1:29).

Det är tydligt hur Jesus tjänst, hans uppdrag och de goda nyheterna om frälsningen handlar om människans synd. Det är synden som är det stora problemet och frälsningens fantastiska budskap om befrielse presenteras därför som kontrast till syndens förödande makt och verklighet.

Detta blir särskilt tydligt i Romarbrevet kapitel 5–8, där kontrasten mellan människans nuvarande fallna tillstånd och den nya i Jesus befriade människan beskrivs ingående. Hela argumentationen bygger här på kontrasten mellan ett liv under syndens slaveri och det nya fria livet i Kristus. Det blir speciellt tydligt i den avslutande versen i kapitel 6: ”Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre” (Rom 6:23). Det är när människan förstår sin hopplösa situation som Jesus i sanning blir de goda nyheter som ingen människa klarar sig utan.

Talet om synden måste leda till korset

Om mina iakttagelser stämmer, att vi i dag har fått allt svårare att tala om synden, finns det då en risk att talet om korset och försoningens absoluta nödvändighet i praktiken börjar komma alltmer i skymundan i kyrkan och i dess förkunnelse? Jag tror att kyrkans oförmåga att i vår tid tala om synden är en av flera anledningar till att kyrkan i

västvärlden i dag minskar och alltmer brottas med sin identitet. En kyrka som till synes tenderar att uppfatta talet om synden som en större utmaning än själva synden i sig har allvarliga utmaningar.

Kyrkan i dag behöver hitta nya sätt att frimodigt predika omvändelse från synden, men då måste vi också liksom de bibliska texterna alltid landa vid korset. Det är inte talet om synden som är centrum i kyrkans budskap utan budskapet om nåden. Men det är genom att först sätta den rätta diagnosen på människans fallna tillstånd som det finns goda förutsättningar för människans ögon och hjärta att öppnas för korsets nödvändighet och befriande budskap.

Det kristna talet om synden handlar därför i grunden om att peka på nåden och om en upprättad relation med Gud, men också om upprättade relationer mellan oss människor. I Romarbrevet 5:20 läser vi att: ”där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer.”

Utifrån detta borde talet om synden vara den mest självklara förkunnelsen i kyrkan och på kristna sommarkonferenser, eftersom det alltid vill leda till Jesus, till korset, till försoning och till den kraft som också hjälper oss att leva tillsammans i enhet och att förlåta varandra så som Jesus har förlåtit oss.

Det är inte talet om synden som är centrum i kyrkans budskap utan budskapet om nåden.

— Henrik Åström

Är synd en privatsak?

Den kanske känsligaste frågan i vår tid gällande synden är: Ska församlingen lägga sig i en människas personliga synd? Med andra ord: Är den personliga synden en privatsak eller också en sak för församlingen?

Många uppfattar i dag synd som något mellan den enskilda personen och Gud. Att församlingen skulle påpeka någons synd och vägleda till omvändelse har blivit något kontroversiellt. I detta tenderar också prövningen av vad som är synd alltmer bygga på en individuell bedömning, där synden också riskerar att definieras på nya sätt. Men vi behöver inse att syndens makt över människan gör hennes egen förmåga att bedöma vad som är synd långt ifrån tillförlitlig. Här behöver församlingen med mild ande och utifrån Guds ord vägleda den enskilde rätt (Gal 6:1, Jak 5:19–20). I en kristen församling dömer vi aldrig varandra, utan vi vägleder i stället varandra till Jesus och till den försoning som han genom sin död och uppståndelse gjort möjlig för oss alla.

Jesus själv visar oss att synden inte är en privatsak som vi klarar av att hantera på egen hand. Jesus behövde på grund av syndens verklighet själv bli människa, för att kunna befria oss från synden och dess makt. Med Jesus som förebild behöver vi därför inse att vi även i dag behöver komma varandra till undsättning och bära varandras bördor fram till Gud. Då uppfyller vi Kristi lag (Gal 6:2).

Så om kyrkan vill vara trogen sitt uppdrag måste den predika ett evangelium av både sanning och nåd. Vi behöver klarlägga den dystra diagnosen att människan står under syndens makt för att sedan också proklamera att det finns försoning och befrielse för alla.

I en kyrka där försoningen med Gud är i centrum och där syndens makt därmed också bryts, finns också fantastiska förutsättningar till enhet och till upprättade relationer. Den som fått mycket förlåtet har genom Anden fått en ny vilja att själv vilja förlåta. Utifrån detta behöver kyrkan även i dag likt Johannes döparen peka på Jesus och säga "se Guds lamm som tar bort världens synd", och känna hopp och enhet i detta budskap.